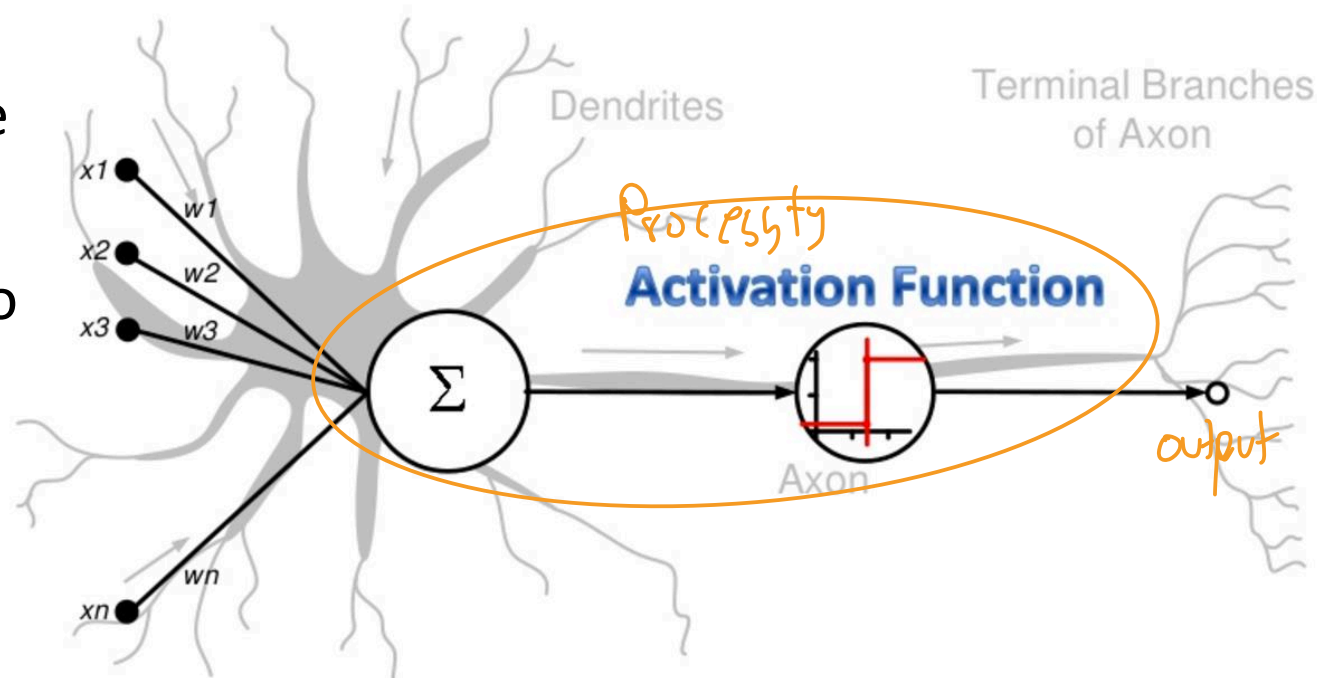

Artificial +

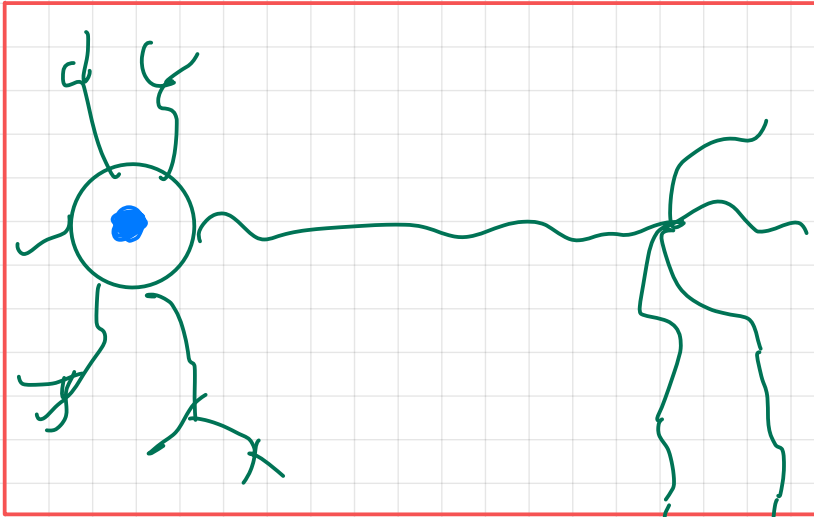
Neural Network for Classification

מבטא חרף יחידה ממוחשבת

- Started by psychologists and neurobiologists to develop and test computational analogues of neurons
- A neural network: A set of connected input/output units where each connection has a **weight** associated with it
- During the learning phase, the **network learns by adjusting the weights** so as to be able to predict the correct class label of the input tuples

Artificial Neural Networks as an analogy of Biological Neural Networks

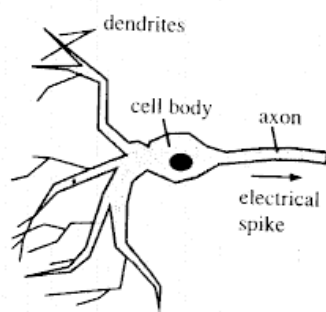

1 Neuron

6.7 ข่ายงานประสาทเทียม

ข่ายงานประสาทเทียม (Artificial Neural Network) เป็นการจำลองการทำงานบางส่วนของสมองมนุษย์ เซลล์ประสาท (neuron) ในสมองของคนเราประกอบด้วยนิวเคลียส (nucleus) ตัวเซลล์ (cell body) โยประสาทนำเข้า (dendrite) แกนประสาทนำออก (axon) แสดงในรูปที่ 6-34

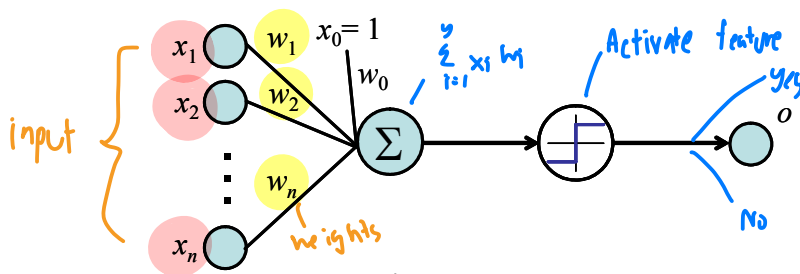

รูปที่ 6-34 เซลล์ประสาท

เดนไดรต์ทำหน้าที่รับสัญญาณไฟฟ้าเคมีซึ่งส่งมาจากเซลล์ประสาทใกล้เคียง เซลล์ประสาทตัวหนึ่งๆ จะเชื่อมต่อกับเซลล์ตัวอื่นๆ ประมาณ 10,000 ตัว เมื่อสัญญาณไฟฟ้าเคมีที่รับเข้ามาเกินค่าค่าหนึ่ง เซลล์จะถูกกระตุ้นและส่งสัญญาณไปทางแกนประสาทนำออกไปยังเซลล์อื่นๆ ต่อไป ประมาณกันว่าสมองของคนเรามีเซลล์ประสาทอยู่ทั้งสิ้นประมาณ 10^{11} ตัว

6.7.1 เพอร์เซปตรอน

เพอร์เซปตรอน (perceptron) เป็นข่ายงานประสาทเทียมแบบง่ายมีหน่วยเดียวที่จำลองลักษณะของเซลล์ประสาทดังรูปที่ 6-35

รูปที่ 6-35 เพอร์เซปตรอน

เพอร์เซปตรอนรับอินพุตเป็นเวกเตอร์จำนวนจริงแล้วคำนวณหาผลรวมเชิงเส้น (linear combination) แบบถ่วงน้ำหนักของอินพุต (x_1, x_2, \dots, x_n) โดยที่ค่า w_1, w_2, \dots, w_n ในรูปเป็นค่าน้ำหนักของอินพุตและให้เอาต์พุต (o) เป็น 1 ถ้าผลรวมที่ได้มีค่าเกินค่าขีดแบ่ง (θ) และเป็น -1 ถ้าไม่เกิน ส่วน w_0 ในรูปเป็นค่าลบของค่าขีดแบ่งดังจะได้อธิบายต่อไป และ x_0 เป็นอินพุตเทียมกำหนดให้มีค่าเป็น 1 เสมอ

ฟังก์ชันกระตุ้น

ในรูปแสดงฟังก์ชันกระตุ้น (activation function) ชนิดที่เรียกว่าฟังก์ชันสองขั้ว (bipolar function) ซึ่งแสดงผลของเอาต์พุตเป็น 1 กับ -1 ฟังก์ชันกระตุ้นอื่นๆ ที่นิยมใช้ก็อย่างเช่น ฟังก์ชันไบนารี (binary function) ซึ่งแสดงผลของเอาต์พุตเป็น 1 กับ 0 และเขียน

แทนด้วยรูป

เราสามารถแสดงเอาต์พุต (o) ในรูปของฟังก์ชันของอินพุต (x_1, x_2, \dots, x_n) ได้ดังนี้

$$o(x_1, x_2, \dots, x_n) = \begin{cases} 1 & \text{if } w_1x_1 + w_2x_2 + \dots + w_nx_n > \theta \\ -1 & \text{if } w_1x_1 + w_2x_2 + \dots + w_nx_n < \theta \end{cases} \quad (6.7)$$

เอาต์พุตเป็นฟังก์ชันของอินพุตในรูปของผลรวมเชิงเส้นแบบถ่วงน้ำหนัก น้ำหนักจะเป็นตัวกำหนดว่าในจำนวนอินพุตนั้น อินพุต (x_i) ตัวใดมีความสำคัญต่อการกำหนดค่าเอาต์พุต ตัวที่มีความสำคัญมากจะมีค่าสัมบูรณ์ของน้ำหนักมาก ส่วนตัวที่มีความสำคัญน้อยจะมีค่าใกล้เคียงศูนย์ ในกรณีที่ผลรวมเท่ากับค่าขีดแบ่งค่าเอาต์พุตไม่นิยาม (จะเป็น 1 หรือ -1 ก็ได้)

จากฟังก์ชันในสูตรที่ (6.7) เราจัดรูปใหม่โดยย้าย θ ไปรวมกับผลรวมเชิงเส้นแล้วแทน $-\theta$ ด้วย w_0 เราจะได้ฟังก์ชันของเอาต์พุตดังด้านล่างนี้

$$o(x_1, x_2, \dots, x_n) = \begin{cases} 1 & \text{if } w_0 + w_1x_1 + w_2x_2 + \dots + w_nx_n > 0 \\ -1 & \text{if } w_0 + w_1x_1 + w_2x_2 + \dots + w_nx_n < 0 \end{cases} \quad (6.8)$$

กำหนดให้ $g(\vec{x}) = \sum_{i=0}^n w_i x_i = \vec{w} \cdot \vec{x}$ โดยที่ \vec{x} แทนเวกเตอร์อินพุต เราสามารถเขียนฟังก์ชันของเอาต์พุตได้ใหม่ดังนี้

$$o(x_1, x_2, \dots, x_n) = \begin{cases} 1 & \text{if } g(\vec{x}) > 0 \\ -1 & \text{if } g(\vec{x}) < 0 \end{cases} \quad (6.9)$$

สมมติว่าเรามีอินพุตสองตัวคือ x_1 และ x_2 ซึ่งแสดงค่าส่วนสูงและน้ำหนักของเด็กนักเรียนประถมและหลังจากที่แพทย์ตรวจร่างกายของเด็กโดยละเอียดแล้วได้จำแนกนักเรียน

ตารางที่ 6-17 อัลกอริทึมการเรียนรู้เพอร์เซปตรอน

Algorithm: Perceptron-Learning-Rule

สำหรับ Data แต่ละตัว

1. Initialize weights w_i of the perceptron.

2. UNTIL the termination condition is met DO

2.1 FOR EACH training example DO

- Input the example and compute the output.

- Change the weights if the output from the perceptron is not equal to the target output using the following rule.

$$w_i \leftarrow w_i + \Delta w_i \text{ Penalty}$$

$$\Delta w_i \leftarrow \alpha(t-o)x_i$$

where t, o and α are the target output, the output from the perceptron and the learning rate, respectively.

(2wx)

ของทุกตัว

Assume epoch

การปรับน้ำหนักตามกฎการเรียนรู้เพอร์เซปตรอนโดยใช้อัตราการเรียนรู้ที่มีค่าน้อยเพียงพอ จะได้รับหลายมิติที่จะเข้าสู่ระนาบหนึ่งที่สามารถแบ่งข้อมูลออกเป็นสองส่วน (ในกรณีที่ข้อมูลสามารถแบ่งได้) เพื่ออธิบายผลที่เกิดจากการปรับค่าน้ำหนัก เราจะลองพิจารณาพฤติกรรมของกฎการเรียนรู้นี้ดูว่าทำไมการปรับน้ำหนักเช่นนี้จึงเข้าสู่ระนาบที่แบ่งข้อมูลได้อย่างถูกต้อง

- พิจารณากรณีที่เพอร์เซปตรอนแยกตัวอย่างสอนตัวหนึ่งที่ได้รับเข้ามาได้ถูกต้อง กรณีนี้จะพบว่า $(t-o)$ จะมีค่าเป็น 0 ดังนั้น Δw_i ไม่เปลี่ยนแปลงเพราะ $\Delta w_i = \alpha(t-o)x_i$
- พิจารณาในกรณีที่เพอร์เซปตรอนให้เอาต์พุตเป็น -1 แต่เอาต์พุตเป้าหมายหรือค่าที่แท้จริงเท่ากับ 1 ในกรณีนี้หมายความว่าค่าที่เราต้องการคือ 1 แต่ค่าน้ำหนักไม่เหมาะสม ดังนั้นเพื่อที่จะทำให้เพอร์เซปตรอนให้เอาต์พุตเป็น 1 น้ำหนักต้องถูกปรับให้สามารถเพิ่มค่าของ $w \cdot x$ ในกรณีนี้หมายความว่าผลรวมเชิงเส้นน้อยเกินไปและน้อยกว่า 0 จึงได้เอาต์พุตเป็น -1 ดังนั้นสิ่งที่เราต้องการคือการเพิ่มค่าผลรวมเชิงเส้นเพราะถ้าเราเพิ่มค่าได้เรื่อยๆ จนมากกว่า 0 เพอร์เซปตรอนจะให้เอาต์พุตเป็น 1 ซึ่งตรงกับที่เราต้องการ พิจารณาดูดังต่อไปนี้ว่าการปรับค่าโดยกฎการเรียนรู้ทำให้ผลรวมเชิงเส้นเพิ่มขึ้นได้อย่างไร กรณีนี้เราจะได้ว่า $(t-o)$ เท่ากับ $(1-(-1))$ มีค่าเป็น 2 และลองพิจารณาค่าของอินพุต x_i แยกกรณีดังนี้

- ถ้า $x_i > 0$ จะได้ว่า Δw_i มากกว่า 0 เพราะว่า $\Delta w_i \leftarrow \alpha(t-o)x_i$ และ α มากกว่า 0, $(t-o) = 2$ และ $x_i > 0$ จากสมการการปรับน้ำหนัก $w_i \leftarrow w_i + \Delta w_i$ เมื่อ Δw_i มากกว่า 0 จะทำให้ w_i มีค่าเพิ่มขึ้นและ $\sum w_i x_i$ ก็จะมีค่าเพิ่มขึ้น เมื่อผลรวมมีค่ามากขึ้นแสดงว่าการปรับไปในทิศทางที่ถูกต้องคือเมื่อปรับไปจนกระทั่งได้ผลรวมมากกว่า 0 จะทำให้เพอร์เซปตรอนเอาต์พุตได้ถูกต้องยิ่งขึ้น
- ถ้า $x_i < 0$ เราจะได้ว่า $\alpha(t-o)x_i$ จะมีค่าน้อยกว่า 0 แสดงว่า w_i ตัวที่คูณกับ x_i ที่น้อยกว่า 0 จะลดลงทำให้ $\sum w_i x_i$ เพิ่มขึ้นเหมือนเดิม เพราะ x_i เป็นค่าลบและ w_i มีค่าลดลง ในที่สุดก็จะทำให้เพอร์เซปตรอนให้เอาต์พุตได้ถูกต้องยิ่งขึ้น
- ในกรณีที่เพอร์เซปตรอนให้เอาต์พุตเป็น 1 แต่เอาต์พุตเป้าหมายหรือค่าที่แท้จริงเท่ากับ -1 จะได้ว่า w_i ของ x_i ที่เป็นค่าบวกจะลดลง ส่วน w_i ของ x_i ที่เป็นค่าลบจะเพิ่มขึ้นและทำให้การปรับเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องเช่นเดียวกับในกรณีแรก

6.7.2 ตัวอย่างการเรียนรู้ฟังก์ชัน AND และ XOR ด้วยกฎการเรียนรู้เพอร์เซปตรอน

พิจารณาตัวอย่างการเรียนรู้ของเพอร์เซปตรอนโดยจะให้เรียนรู้ฟังก์ชัน 2 ฟังก์ชัน ฟังก์ชันแรกคือฟังก์ชัน AND แสดงในตารางที่ 6-18 ในกรณีนี้เราใช้ฟังก์ชันไบนารีเป็นฟังก์ชันกระตุ้น

X Y
ตารางที่ 6-18 ฟังก์ชัน AND(x_1, x_2)

x_1	x_2	เอาต์พุตเป้าหมาย
0	0	0
0	1	0
1	0	0
1	1	1

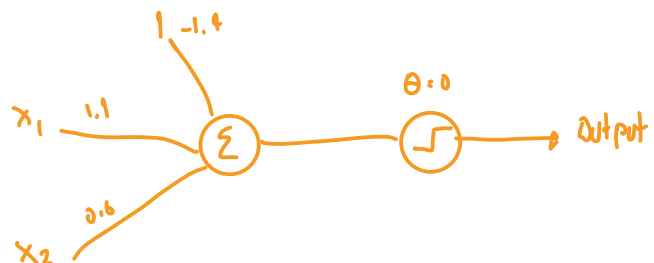
$T \wedge T = T$
 $T \wedge F = F$
 $F \wedge T = F$
 $F \wedge F = F$

ฟังก์ชัน AND ตามตารางด้านบนนี้จะให้ค่าที่เป็นจริงก็ต่อเมื่อ x_1 และ x_2 เป็นจริงทั้งคู่ (ดูที่สดมภ์เอาต์พุตเป้าหมาย) ผลการใช้กฎการเรียนรู้เพอร์เซปตรอนกับฟังก์ชัน AND แสดงในตารางที่ 6-19

ตารางที่ 6-19 ผลการเรียนรู้ฟังก์ชัน AND โดยกฎการเรียนรู้เพอร์เซปตรอน

Perceptron Learning Example - Function AND												
		Bias Input $x_0=+1$			Net Sum		Target	Actual	Alpha*	Weight Values		
Input	Input	$1.0 \cdot w_0$	$x_1 \cdot w_1$	$x_2 \cdot w_2$	Input	Output	Output	Error		w_0	w_1	w_2
x_1	x_2											
										0.1	0.1	0.1
0	0	0.10	0.00	0.00	0.10	0	1	-0.50		-0.40	0.10	0.10
0	1	-0.40	0.00	0.10	-0.30	0	0	0.00		-0.40	0.10	0.10
1	0	-0.40	0.10	0.00	-0.30	0	0	0.00		-0.40	0.10	0.10
1	1	-0.40	0.10	0.10	-0.20	1	0	0.50		0.10	0.60	0.60
0	0	0.10	0.00	0.00	0.10	0	1	-0.50		-0.40	0.60	0.60
0	1	-0.40	0.00	0.60	0.20	0	1	-0.50		-0.90	0.60	0.10
1	0	-0.90	0.60	0.00	-0.30	0	0	0.00		-0.90	0.60	0.10
1	1	-0.90	0.60	0.10	-0.20	1	0	0.50		-0.40	1.10	0.60
0	0	-0.40	0.00	0.00	-0.40	0	0	0.00		-0.40	1.10	0.60
0	1	-0.40	0.00	0.60	0.20	0	1	-0.50		-0.90	1.10	0.10
1	0	-0.90	1.10	0.00	0.20	0	1	-0.50		-1.40	0.60	0.10
1	1	-1.40	0.60	0.10	-0.70	1	0	0.50		-0.90	1.10	0.60
0	0	-0.90	0.00	0.00	-0.90	0	0	0.00		-0.90	1.10	0.60
0	1	-0.90	0.00	0.60	-0.30	0	0	0.00		-0.90	1.10	0.60
1	0	-0.90	1.10	0.00	0.20	0	1	-0.50		-1.40	0.60	0.60
1	1	-1.40	0.60	0.60	-0.20	1	0	0.50		-0.90	1.10	1.10
0	0	-0.90	0.00	0.00	-0.90	0	0	0.00		-0.90	1.10	1.10
0	1	-0.90	0.00	1.10	0.20	0	1	-0.50		-1.40	1.10	0.60
1	0	-1.40	1.10	0.00	-0.30	0	0	0.00		-1.40	1.10	0.60
1	1	-1.40	1.10	0.60	0.30	1	1	0.00		-1.40	1.10	0.60
0	0	-1.40	0.00	0.00	-1.40	0	0	0.00		-1.40	1.10	0.60
0	1	-1.40	0.00	0.60	-0.80	0	0	0.00		-1.40	1.10	0.60
1	0	-1.40	1.10	0.00	-0.30	0	0	0.00		-1.40	1.10	0.60
1	1	-1.40	1.10	0.60	0.30	1	1	0.00		-1.40	1.10	0.60

ขั้นตอนแรกเริ่มจากการสุ่มค่า w_0 จนถึง w_2 ในที่นี้กำหนดให้เป็น 0.1 ทั้งสามตัว จากนั้นก็เริ่มป้อนตัวอย่างเข้าไป (ทีละแถว) ตัวอย่างแรกได้ผลรวมเชิงเส้น (Net Sum) เป็น 0.10 ซึ่งมากกว่า 0 ดังนั้นเพอร์เซปตรอนจะให้เอาต์พุตจริง (Actual Output) ออกมาเป็น 1 ซึ่งผิดเพราะเอาต์พุตเป้าหมาย (Target Output) จะต้องได้เป็น 0 ทำให้อัตราการเรียนรู้คูณค่าผิดพลาด (Alpha x Error) ได้ -0.50 หลังจากนั้นก็นำไปปรับน้ำหนักตาม $w_i \leftarrow w_i + \Delta w_i$ และ $\Delta w_i \leftarrow \alpha(t-o)x_i$ ดังนั้นจะได้เป็น $w_0 \leftarrow w_0 + \alpha(t-o)x_0 = w_0 + 0.50(-1) \times 1 = 0.10 + (-0.5) = -0.4$ ต่อไปก็ปรับค่า w_1 ในทำนองเดียวกัน $w_1 \leftarrow w_1 + \alpha(t-o)x_1 = w_1 + 0.50(-1) \times 0$ ดังนั้น w_1 จะเท่ากับ 0.10 คือไม่เปลี่ยนแปลง เช่นเดียวกับ w_2 ที่ไม่เปลี่ยนแปลง จะเห็นได้ว่าแม้มีค่าผิดพลาดแต่ไม่มีการปรับค่า w_1 และ w_2 เนื่องจากอินพุตที่ใส่เข้าไปเป็น 0 ทำ

Chapter 8. Classification: Basic Concepts

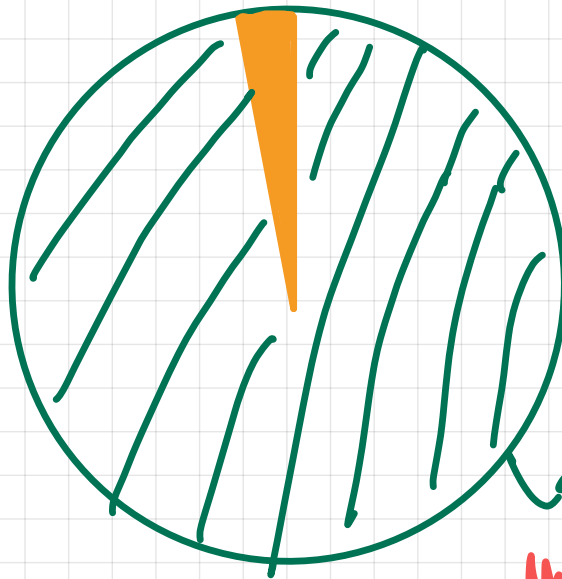
- ❑ Classification: Basic Concepts
- ❑ Decision Tree Induction
- ❑ Bayes Classification Methods
- ❑ Linear Classifier
- ❑ Model Evaluation and Selection
- ❑ Techniques to Improve Classification Accuracy: Ensemble Methods
- ❑ Additional Concepts on Classification
- ❑ Summary

Model Evaluation and Selection

- ❑ Evaluation metrics
 - ❑ How can we measure accuracy?
 - ❑ Other metrics to consider?
- ❑ Use **validation test set** of class-labeled tuples instead of training set when assessing accuracy
- ❑ Methods for estimating a classifier's accuracy
 - ❑ Holdout method
 - ❑ Cross-validation
 - ❑ Bootstrap
- ❑ Comparing classifiers:
 - ❑ ROC Curves

\$ 10 Data

Positive
2% မှန်လှန်

Negative

classifier → မှန်

မှန်ကန် ✓ 98 %

Classifier Evaluation Metrics: Confusion Matrix

Confusion Matrix:

Precision

Actual class \ Predicted class	C_1	$\neg C_1$
C_1	True Positives (TP)	False Negatives (FN)
$\neg C_1$	False Positives (FP)	True Negatives (TN)

Recall

- In a confusion matrix w. m classes, $CM_{i,j}$ indicates # of tuples in class i that were labeled by the classifier as class j

May have extra rows/columns to provide totals

Example of Confusion Matrix:

test

Pos

Neg

Actual class \ Predicted class	buy_computer = yes	buy_computer = no	Total
buy_computer = yes	6954	46	7000
buy_computer = no	412	2588	3000
Total	7366	2634	10000

Negative

Classifier Evaluation Metrics: Accuracy, Error Rate, Sensitivity and Specificity

A\P	C	¬C	
C	TP	FN	P
¬C	FP	TN	N
	P'	N'	All

- Classifier accuracy, or recognition rate

- Percentage of test set tuples that are correctly classified

$$\text{Accuracy} = (TP + TN) / \text{All}$$

- Error rate: $1 - \text{accuracy}$, or
 $\text{Error rate} = (FP + FN) / \text{All}$

- Class imbalance problem

- One class may be *rare*
 - E.g., fraud, or HIV-positive
- Significant *majority of the negative class* and minority of the positive class
- Measures handle the class imbalance problem
 - Sensitivity** (recall): True positive recognition rate
 - $\text{Sensitivity} = TP / P$
 - Specificity**: True negative recognition rate
 - $\text{Specificity} = TN / N$

Classifier Evaluation Metrics: Precision and Recall, and F-measures

- **Precision:** Exactness: what % of tuples that the classifier labeled as positive are actually positive?

$$P = \text{Precision} = \frac{TP}{TP + FP}$$

Model מיוחס Positive
למיוחס

- **Recall:** Completeness: what % of positive tuples did the classifier label as positive?

$$R = \text{Recall} = \frac{TP}{TP + FN}$$

Model מיוחס Positive
למיוחס

- Range: [0, 1]
- The “inverse” relationship between precision & recall
- **F measure (or F-score):** harmonic mean of precision and recall
 - In general, it is the weighted measure of precision & recall

$$F_{\beta} = \frac{1}{\alpha \cdot \frac{1}{P} + (1 - \alpha) \cdot \frac{1}{R}} = \frac{(\beta^2 + 1)PR}{\beta^2 P + R}$$

Assigning β times as much weight to recall as to precision)

- **F1-measure (balanced F-measure)**

- That is, when $\beta = 1$,

$$F_1 = \frac{2PR}{P + R}$$